

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5333/2558

มัตซุตะ แอนด์ โก.โจทก์ นางปัจฉิมา ธนสันติ กับพวกจำเลย วาเลนติโน เอส.พี.เอ.จำเลย ร่วม

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 มาตรา 61, ป.วิ.พ. มาตรา 225

ย่อ / หลักกฎหมาย

พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 แสดงให้เห็นว่า บุคคลที่มีสิทธิตามกฎหมายที่จะขอให้ คณะกรรมการเครื่องหมายการค้าเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมาย บริการได้มี 4 จำพวก คือ 1) นายทะเบียนเครื่องหมายการค้า 2) เจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือ เครื่องหมายบริการนั้น 3) ผู้มีส่วนได้เสีย และ 4) บุคคลใด โดยกฎหมายกำหนดตัวบุคคลที่จะมีสิทธิ ขอเพิกถอนการจดทะเบียนไว้แตกต่างกันไปตามสาเหตุต่างกัน คดีนี้มีปัญหาเรื่องการเป็นผู้มีส่วน ได้เสียตามมาตรา 61 หมายความว่า ผู้นั้นต้องมีจุดเกาะเกี่ยวเชื่อมโยงกับเครื่องหมายการค้าหรือ เครื่องหมายบริการที่มาร้องขอให้คณะกรรมการเครื่องหมายการค้าเพิกถอนการจดทะเบียน เครื่องหมายบริการตามเอกสารหมาย จ.1 และ จ.7 ของจำเลยร่วมใช้กับบริการในจำพวก 35 ไม่ ปรากฏว่าโจทก์มีและจะใช้ หรือใช้ และขอจดทะเบียนเครื่องหมายบริการที่คล้ายกับของจำเลยร่วม ถือไม่ได้ว่าโจทก์มีส่วนได้เสีย เครื่องหมายการค้าตามเอกสารหมาย จ.2 ถึง จ.6 จ.8 และ จ.9 ของ จำเลยร่วม ปรากฏว่าโจทก์มีและจะใช้ หรือใช้เครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียน เครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของจำเลยร่วม ทั้งใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันด้วย ถือว่าโจทก์มีส่วนได้เสีย เครื่องหมายการค้าตามเอกสารหมาย จ.6 และ จ.9 ของจำเลยร่วมซึ่งใช้กับ สินค้าในจำพวก 16 และ 9 ปรากฏว่าโจทก์มิได้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในจำพวกดังกล่าว ทั้งสินค้าที่โจทก์ขอจดทะเบียนไว้แล้วก็มีได้มีลักษณะอย่างเดียวกับสินค้าของจำเลยร่วม และไม่ ปรากฏว่าโจทก์มีและจะใช้ หรือใช้เครื่องหมายการค้าของตนกับสินค้าในจำพวกดังกล่าว ถือไม่ได้ ว่าโจทก์มีส่วนได้เสีย เครื่องหมายการค้าตามเอกสารหมาย จ.2 ของจำเลยร่วมที่ใช้กับสินค้าใน จำพวก 23 แม้โจทก์มิได้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในจำพวกดังกล่าวไว้ แต่รายการที่โจทก์ ขอจดทะเบียนไว้กับสินค้าในจำพวก 24 เป็นสินค้า ผ้าคลุมเตียง ผ้านวม ผ้าปูที่นอน ผ้ารอง ผ้าปูที่นอน ผ้าเช็ดตัว ผ้าเช็ดหน้า ผ้าเช็ดปาก ผ้าแขวนผนัง กระเป๋าผ้า และปลอกหมอน เมื่อ เปรียบเทียบกับสินค้าในจำพวก 23 ของจำเลยร่วมเป็นสินค้า ด้ายดิบและเส้นด้ายใช้ทำสิ่งทอแล้ว รายการดังกล่าว แม้จะต่างจำพวกกันแต่ก็มีลักษณะอย่างเดียวกันอันอาจนำไปสู่การทำให้ สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้าได้ ถือว่า โจทก์มีส่วนได้เสีย เครื่องหมายการค้าตามเอกสารหมาย จ.4 ของจำเลยร่วมที่ใช้กับสินค้าในจำพวก 8 แม้โจทก์มิได้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในจำพวกดังกล่าวไว้ แต่รายการที่โจทก์ขอ จดทะเบียนไว้กับสินค้าในจำพวก 21 เป็นรายการสินค้า แก้วน้ำ ช้อน ส้อม มีด ชุดเครื่องใช้บน โต๊ะอาหาร (ยกเว้นมีด ส้อม และช้อน) ที่ไม่ได้ทำด้วยโลหะมีค่า และหม้ออาหารที่เป็นชุด เมื่อ เปรียบเทียบกับสินค้าในจำพวก 8 ของจำเลยร่วมเป็นสินค้า ส้อมที่ไม่ได้ทำด้วยโลหะมีค่า ช้อนที่ไม่ ได้ทำด้วยโลหะมีค่า มีดที่ไม่ได้ทำด้วยโลหะมีค่า อาวุธประจำกาย มีดโกนแล้ว รายการดังกล่าว แม้ จะต่างจำพวกกันแต่ก็มีลักษณะอย่างเดียวกันอันอาจนำไปสู่การทำให้สาธารณชนสับสนหรือ หลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้าได้ ถือว่าโจทก์มีส่วนได้เสีย

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้เพิกถอนคำสั่งของจำเลยทั้งสิบสาม และเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า/เครื่องหมายบริการตามทะเบียนเครื่องหมายเอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 18 ถึง 26 จำเลยทั้งสิบสามให้การขอให้ยกฟ้อง ระหว่างพิจารณา วาเลนติโน เอส.พี.เอ. ยื่นคำร้องขอเข้าเป็นจำเลยร่วมโดยขอถือเอาคำให้การของจำเลยทั้งสิบสามเป็นคำให้การของตน ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางมีคำสั่งอนุญาต ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งของจำเลยทั้งสิบสามตามคำสั่งเลขที่ 2/2555, 3/2555, 4/2555, 5/2555 และ 8/2555 คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก ส่วนคำอุทธรณ์ยอมให้เป็นพับ โจทก์ จำเลยทั้งสิบสาม และจำเลยร่วมอุทธรณ์ต่อศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่ยึดฟังได้ว่า โจทก์เป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่มีภาคส่วนอันเป็นสาระสำคัญที่คำอักษรโรมันว่า Valentino Rudy ในลักษณะลายมือชื่อ ออกเสียงว่า วาเลนติโน รูดี และอักษรโรมันตัว V รวม 3 เครื่องหมาย โจทก์ได้ยื่นคำขอต่อกรมทรัพย์สินทางปัญญาเพื่อจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าดังกล่าวสำหรับใช้กับสินค้าจำพวก 21, 14, 24, 18 และ 25 แต่ถูกจำเลยร่วมคัดค้าน จำเลยร่วมเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าจดทะเบียนที่มีภาคส่วนอันเป็นสาระสำคัญอักษรโรมันคำว่า VALENTINO และอักษรโรมันตัว V ใช้กับสินค้าจำพวก 23, 24, 8, 21, 16, 25 และ 9 และจำเลยร่วมเป็นเจ้าของเครื่องหมายบริการจดทะเบียนที่ใช้กับบริการจำพวก 35 โจทก์ได้ยื่นคำขอให้จำเลยทั้งสิบสามในฐานะคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการดังกล่าวของจำเลยร่วมตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 มาตรา 61 (1) และตามมาตรา 80 ประกอบมาตรา 61 (1) เนื่องจากโจทก์เห็นว่า เครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของจำเลยร่วมไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะ ต้องห้ามมิให้จดทะเบียนตามมาตรา 7 จำเลยร่วมยื่นคำชี้แจง ต่อมาจำเลยทั้งสิบสามวินิจฉัยว่า โจทก์ไม่มีส่วนได้เสียที่จะขอให้เพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของจำเลยร่วม ได้ตามคำสั่งคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าที่ 1/2555 ถึงที่ 9/2555 คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของโจทก์ จำเลยทั้งสิบสาม และจำเลยร่วมว่า โจทก์เป็นผู้มีส่วนได้เสียตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 มาตรา 61 และมาตรา 80 ประกอบมาตรา 61 หรือไม่ เห็นว่า พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.2534 หมวด 1 ส่วนที่ 4 เฉพาะที่ว่าด้วยการเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ตั้งแต่มาตรา 57 ถึงมาตรา 67 แสดงให้เห็นว่า บุคคลที่มีสิทธิตามกฎหมายที่จะขอให้คณะกรรมการเครื่องหมายการค้าเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการได้มี 4 จำพวก คือ 1) นายทะเบียนเครื่องหมายการค้า 2) เจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการนั้น ๆ เอง 3) ผู้มีส่วนได้เสียและ 4) บุคคลใดก็ตามตามกฎหมายเหล่านั้นแสดงให้เห็นต่อไปว่า วัตถุแห่งสิทธิที่จะขอเพิกถอนคือ ทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดไว้แล้ว โดยกฎหมายกำหนดเหตุแห่งการที่จะเพิกถอนไว้แตกต่างกัน เช่น เป็นความประสงค์ของเจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการนั้น ๆ เอง เจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการฝ่าฝืนคำสั่งของนายทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ได้ให้ไว้ เจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการนั้นหรือตัวแทนเล็กตั้งสำนักงานหรือสถานที่ที่ได้จดทะเบียนไว้ในประเทศไทย เป็นเครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการที่มีลักษณะต้องห้ามจดทะเบียนตามกฎหมาย เป็นเครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการที่ขัดต่อ

ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือรัฐประศาสนบาย ไม่มีการใช้
เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการที่จดทะเบียนนั้น เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมาย
บริการที่จดทะเบียนนั้นได้กลายเป็นสิ่งที่ใช้กันสามัญในทางการค้าขาย และผู้ขอเพิกถอนมีสิทธิใน
เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการที่จดทะเบียนนั้นดีกว่า ทั้งนี้ กฎหมายกำหนดตัวบุคคล
ที่จะมีสิทธิขอเพิกถอนการจดทะเบียนไว้แตกต่างกันไปตามสาเหตุดังกล่าว ซึ่งกรณีนอกเหนือจาก
นายทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้น จะเห็นได้ว่าตัวบุคคลที่กฎหมายเปิดกว้างที่สุดที่จะขอเพิกถอน
การจดทะเบียนได้คือ "บุคคลใด" ตามมาตรา 62 ในกรณีเครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการ
ที่จดทะเบียนแล้วนั้นเป็นเครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการที่มีลักษณะต้องห้ามมิให้รับ
จดทะเบียนตามกฎหมาย เนื่องจากเป็นเครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการที่ขัดต่อ
ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือรัฐประศาสนบาย ส่วนที่แคบลงมากคือ
บุคคลที่มีส่วนได้เสีย ซึ่งกฎหมายให้สิทธิไว้ในมาตรา 61, 63, 66 และ 67 ดังนั้น เฉพาะในกรณีเช่น
คดีนี้ ซึ่งมีปัญหาเรื่องการอยู่ในฐานะเป็นผู้มีส่วนได้เสียตามมาตรา 61 จึงต้องหมายความว่า ผู้นั้น
ต้องมีจุดเกาะเกี่ยวเชื่อมโยงกับเครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการที่มาร้องขอให้
คณะกรรมการเครื่องหมายการค้าเพิกถอนการจดทะเบียน กล่าวคือ การประกอบกิจการไม่ว่า
การค้าสินค้าหรือการให้บริการนั้น นอกจากเครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการจะทำหน้าที่
เพื่อให้ผู้บริโภคสามารถจำแนกและจดจำสินค้าหรือบริการนั้น ๆ ได้เพื่อประโยชน์ในการบริโภค
ครั้งต่อ ๆ ไปแล้ว ในด้านของผู้ประกอบกิจการเองนั้น เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการ
ย่อมเป็นเครื่องมือสำหรับใช้นำสินค้าหรือบริการของตนเข้าสู่ตลาดหรือช่องทางการจัดจำหน่าย ถ้า
ผู้นั้นเลือกกำหนดเครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการสำหรับจะใช้กับสินค้าหรือบริการของ
ตนแล้ว แต่กลับปรากฏว่ามีข้อจำกัดในการใช้ และข้อจำกัดในการที่จะได้รับความคุ้มครอง
ตามกฎหมายโดยสมบูรณ์ ย่อมเท่ากับว่าผู้นั้นได้รับผลกระทบในทางการค้ากับสินค้าหรือบริการที่ตน
ประกอบกิจการอยู่ อันถือได้ว่าเป็นส่วนได้เสียที่จะใช้สิทธิตามบทกฎหมายดังกล่าวได้แล้ว
อย่างไรก็ตาม เนื่องจากเครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการอันเป็นวัตถุแห่งสิทธิที่จะต้องถูก
เพิกถอนนั้นจะต้องมีจุดเกาะเกี่ยวเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการของผู้ขอเพิกถอน
การจดทะเบียนด้วย เพราะฉะนั้น จึงต้องพิจารณาด้วยว่าเครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมาย
บริการที่ถูกขอเพิกถอนการจดทะเบียนกับเครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการของผู้ที่ได้อ
ใช้หรือจะใช้ในทางการค้าสินค้าหรือบริการนั้นเหมือนกันหรือไม่ ถ้าไม่เหมือนกัน มีความคล้ายกัน
จนทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า
หรือบริการหรือไม่ ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศได้ตรวจ
เปรียบเทียบเครื่องหมายการค้าของโจทก์ตามคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเอกสารหมาย
จ.13 ถึง จ.17 ซึ่งใช้กับสินค้าในจำพวก 21, 14, 24, 18 และ 25 กับทะเบียนเครื่องหมายการค้า
และเครื่องหมายบริการของจำเลยร่วมตามทะเบียนเครื่องหมายการค้าเอกสารหมาย จ.2 ถึง จ.6
จ.8 และ จ.9 ซึ่งใช้กับสินค้าในจำพวก 23, 24, 8, 21, 16, 25 และ 9 และเครื่องหมายบริการ
เอกสารหมาย จ.1 และ จ.7 ซึ่งใช้กับบริการในจำพวก 35 แล้ว เห็นว่า เครื่องหมายการค้าและ
เครื่องหมายบริการของทั้งสองฝ่ายไม่เหมือนกัน แต่คล้ายกัน จึงต้องพิจารณาต่อไปว่า คล้ายกันจน
อาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า
หรือบริการเพราะเป็นการขอจดทะเบียนเพื่อใช้กับสินค้าหรือบริการจำพวกเดียวกันหรือต่าง
จำพวกกันที่เห็นได้ว่ามีลักษณะอย่างเดียวกันหรือไม่ พิจารณแล้วเห็นว่า เครื่องหมายบริการตาม

เอกสารหมาย จ.1 และ จ.7 ของจำเลยร่วมใช้กับบริการในจำพวก 35 ซึ่งไม่ปรากฏว่าโจทก์มีและจะใช้ หรือใช้และขอจดทะเบียนเครื่องหมายบริการที่คล้ายกับของจำเลยร่วมดังกล่าว จึงถือไม่ได้ว่าโจทก์มีส่วนได้เสียในเหตุที่จะขอให้คณะกรรมการเครื่องหมายการค้าเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายบริการตามเอกสารหมาย จ.1 และ จ.7 ดังกล่าว ส่วนเครื่องหมายการค้าตามเอกสารหมาย จ.2 ถึง จ.6 จ.8 และ จ.9 ของจำเลยร่วมนั้น ปรากฏว่าโจทก์มีและจะใช้หรือใช้เครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนตามเอกสารหมาย จ.13 จ.15 และ จ.17 ที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของจำเลยร่วมทั้งใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันด้วยคือ เครื่องหมายการค้าตามเอกสารหมาย จ.5 จ.3 และ จ.8 ตามลำดับ จึงถือได้ว่าโจทก์มีส่วนได้เสียที่จะขอให้เพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามเอกสารหมาย จ.3 จ.5 และ จ.8 ของจำเลยร่วมได้ สำหรับเครื่องหมายการค้าตามเอกสารหมาย จ.6 และ จ.9 ของจำเลยร่วมซึ่งใช้กับสินค้าในจำพวก 16 และ 9 นั้น ปรากฏว่าโจทก์มิได้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสำหรับสินค้าในจำพวกดังกล่าว ทั้งสินค้าที่โจทก์ขอจดทะเบียนไว้แล้วก็มีได้มีลักษณะอย่างเดียวกับสินค้าของจำเลยร่วมและตามทางนำสืบก็ไม่ปรากฏว่าโจทก์มีและจะใช้หรือใช้เครื่องหมายการค้าของตนกับสินค้าในจำพวก 16 หรือ 9 ดังกล่าว จึงถือไม่ได้ว่าโจทก์มีส่วนได้เสียในเหตุที่จะขอเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามเอกสารหมาย จ.6 และ จ.9 ของจำเลยร่วม แต่สำหรับเครื่องหมายการค้าตามเอกสารหมาย จ.2 ที่ใช้กับสินค้าในจำพวก 23 และเครื่องหมายการค้าตามเอกสารหมาย จ.4 ที่ใช้กับสินค้าในจำพวก 8 ของจำเลยร่วม แม้โจทก์มิได้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในจำพวก 8 และ 23 ไว้ แต่รายการสินค้าที่โจทก์ได้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าไว้ตามเอกสารหมาย จ.13 ที่ใช้กับสินค้าในจำพวก 21 เป็นรายการสินค้า แก้วน้ำ ช้อน ส้อม มีด ชุดเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร (ยกเว้นมีด ส้อม และช้อน) ที่ไม่ได้ทำด้วยโลหะมีค่า และหม้ออาหารที่เป็นชุด เมื่อเปรียบเทียบกับสินค้าในจำพวก 8 ของจำเลยร่วมเป็นสินค้า ส้อมที่ไม่ได้ทำด้วยโลหะมีค่า ช้อนที่ไม่ได้ทำด้วยโลหะมีค่า มีดที่ไม่ได้ทำด้วยโลหะมีค่า อาวุธประจำกาย มีดโกน และคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามเอกสารหมาย จ.15 ใช้กับสินค้าในจำพวก 24 ของโจทก์เป็นสินค้า ผ้าคลุมเตียง ผ้านวม ผ้าปูที่นอน ผ้ารองผ้าปูที่นอน ผ้าห่ม ผ้าเช็ดตัว ผ้าเช็ดหน้า ผ้าเช็ดปาก ผ้าแขวนผนัง กระเป๋าคาด และปลอกหมอน เมื่อเปรียบเทียบกับสินค้าในจำพวก 23 ของจำเลยร่วมเป็นสินค้า ด้ายดิบและเส้นด้ายใช้ทำสิ่งทอแล้ว ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ เห็นว่า รายการสินค้าในจำพวก 8 กับ 21 และจำพวก 23 กับ 24 ดังกล่าว แม้จะต่างจำพวกกันแต่ก็มีลักษณะอย่างเดียวกันอันอาจนำไปสู่การทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้าได้ จึงถือได้ว่าโจทก์มีส่วนได้เสียในอันที่จะขอเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามเอกสารหมาย จ.2 และ จ.4 ของจำเลยร่วมได้ด้วย ดังนั้น โจทก์จึงมีส่วนได้เสียในเหตุที่จะขอให้เพิกถอนเครื่องหมายการค้าตามเอกสารหมาย จ.2 ถึง จ.5 และ จ.8 ของจำเลยร่วมได้ แต่ไม่มีส่วนได้เสียในเหตุที่จะขอเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายบริการตามเอกสารหมาย จ.1 และ จ.7 และเครื่องหมายการค้าตามเอกสารหมาย จ.6 และ จ.9 ของจำเลยร่วมได้ คำสั่งของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าที่ 1/2555, 6/2555, 7/2555 และที่ 9/2555 ชอบแล้ว ที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางพิพากษามานั้น ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศเห็นพ้องด้วย อุทธรณ์ของโจทก์ จำเลยทั้งสิบสาม และจำเลยร่วมฟังไม่ขึ้น ส่วนที่จำเลยร่วมอุทธรณ์เป็นทำนองว่า โจทก์ไม่ใช่เจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียน จึงไม่มีสิทธิขอให้เพิกถอนการ

จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายบริการของจำเลยร่วมนั้น เห็นว่า จำเลยร่วม
เพียงแต่ขอถือเอาคำให้การของจำเลยทั้งสิบสามเป็นคำให้การของตนด้วย โดยจำเลยทั้งสิบสาม
มิได้ให้การต่อสู้ตามที่จำเลยร่วมอุทธรณ์ดังกล่าว จึงเป็นข้อที่มีได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบใน
ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง ทั้งไม่ใช่ปัญหาอันเกี่ยวกับ
ความสงบเรียบร้อยของประชาชน ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้า
ระหว่างประเทศไม่รับวินิจฉัยตามพระราชบัญญัติจัดตั้ง
ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและ
การค้าระหว่างประเทศ พ.ศ.2539 มาตรา 38 ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
มาตรา 225 พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ

องค์คณะ

อร่าม เสนามนตรี · นवलน้อย ผลทวี · ไมตรี สุเทพากุล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/5333/2558>